

L. Sauter

(4.)

THE
GOOD SHEPHERD.

നല്ല ഇടയനെ
അന്വേഷണ ചരിത്രം.

മൂന്നാം അച്ചടിപ്പ്.

MANGALORE:
PFLEIDERER & RIEHM, MISSION BOOK-SHOP.
1864.

നല്ല ഇടയൻ

അനപഷണ ചരിത്രം.

ഒരു സഞ്ചാരി പുണ്യസ്ഥലം കാണാനും, സത്യ
 ദൈവമായ യഹോവയെ വന്ദിപ്പാനും ദൈവപുത്രൻ
 മായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ യാത്രയാക്കി. കനാൻ രാ
 ജ്യ സമീപത്തു എത്തിയപ്പോൾ കയ്യിൽ ഇടയൻ
 പിടിച്ചെടുത്ത പുരുഷൻ വളരെ മൃഗങ്ങളെ കല്ലെ
 കാട്ടും മറ്റും നിറഞ്ഞു എത്രയും ദുഃഖമായ മലമ്പ്രദ
 േശത്തു കൂടി ഓടുന്നതിനെ ദൂരത്തു നിന്നു കണ്ടായ
 പ്പോഴെപ്പോഴും ആരെന്നറിയേണ്ടതിന്നു അപ്പോൾ അരി
 കെ ചെന്നാറെ, ഇടയൻ നാലു ദിക്കിലും നോക്കി
 സ്നേഹപരവശനായി: "ആട്ടിൻകൂട്ടി!" "ആട്ടിൻ
 കൂട്ടി!" എന്നു തിണ്ണും വിളിച്ചും, കണ്ണനീരും വിയ
 ള്ളും ഒഴുകിയും, സർവ്വാംഗം മുറിഞ്ഞും രക്തം ഒലിച്ചും,
 ചുട്ട മണ്ണിനാൽ കാഞ്ഞും പൊളിയും നിൽക്കുന്ന
 തിനെ കണ്ടു. അപ്പോൾ കണ്ണും മുഖവും കണ്ടാലൊ
 സ്വപ്നവാസി തന്നെ എന്നു തൊന്നും.

സഞ്ചാരി: "അല്ലയോ ഇടയൻ! നീയും കൊടുങ്കാറ്റി
 ന്നു കനായി ദുഃഖിച്ചു കരവാൻ സംഗതി എന്താ?
 എന്നു ചോദിച്ചു.

ഇടയൻ: എത്രയും അധികം ദുഃഖങ്ങളോടും അതിതാല്പര്യത്തോടും ഒരാടിനെ അനൈപത്നിച്ചു നടക്കുന്നു. അതിനെ കാണാത്തുകൊണ്ടത്രെ ഞാൻ കരയുന്നു.

സഞ്ചാരി: കാട്ടാളനല്ല, നല്ലൊരു രാജ്യക്കാരനായ നീ റും ദുഃഖത്തു വന്നതെന്തു?

ഇടയൻ: എന്റെ പ്രിയ പിതാവിന്റെ ആടുകളിൽ ഒന്നു കൂട്ടം പരിഞ്ഞു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു; റും കാട്ടിൽ തെറ്റി ഉഴന്നു നടക്കുന്നു. ആയതിനെ തിരഞ്ഞു കൊണ്ടു ചെല്ലുവാൻ അച്ഛൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു, കാണുവോളം ഞാൻ ഇവിടെ പാർക്കും. കാണാത്തുപോയി വളരെ ദുഃഖം ഉണ്ടു. എല്ലാവരും അനൈപത്നിച്ചു നടക്കുവാൻ, എന്റെ കാൽ മുറിഞ്ഞു വലഞ്ഞു, എങ്കിലും അതിനെ കണ്ടാൽ മതി.

സഞ്ചാരി: നിന്റെ പിതാവു ആരാകുന്നു?

ഇടയൻ: രാജാധി രാജാവും, കർത്താധി കർത്താവും, ആരാലും അടുത്തു കൂടാത്ത വെളിച്ചത്തിൽ പാർക്കുന്നവനും, തീരാത്ത മഹത്വമുള്ള . രാജ്യത്തിന്റെ പ്രഭുവായവൻ തന്നെ. അവൻ ഏകജാതനായ എന്നെ സ്വഹൃദയത്തെയും കർമ്മിഴിയെയും പൊലെ സ്നേഹിച്ചു, തന്നോടു കൂടെ വാഴുവാനും അധികാരം തന്നിരിക്കുന്നു.

സഞ്ചാരി: നിന്റെ അച്ഛൻ അത്ര ധനവാനും മഹാനുമായ കർത്താവാകുന്നെങ്കിൽ, ഓടിപ്പോയ ആ

ദിഷ്ടിയെ കൊണ്ടു അവന്നു എന്താവശ്യം? വെറെ ആടുകളില്ലയോ?

ഇടയൻ: ഉണ്ടു, വെണ്ടുവെറും ഉണ്ടു. അവന്നു പൊയ്ക്കുളഞ്ഞതിനെ കൊണ്ടു ഒരു കുറവും നഷ്ടവുമില്ല. അതു വരാതിരുന്നാൽ, ദരിദ്രനാകയും, കിട്ടിയാൽ ധനവാനാകയും ഇല്ല. എങ്കിലും തന്നിട്ടുള്ളതൊക്കെയും ഭാഗ്യത്തോടെ ഇരിക്കണമെന്നത്രെ അവന്റെ ഇഷ്ടം. ആട്ടിങ്കൂട്ടം എണ്ണമില്ലാതെ ഉണ്ടെങ്കിലും ആ കാനോത്തതികൾ വളരെ സ്പെഷലമാകയാൽ, നശിച്ചു പോകരുതെന്നു വെച്ചു, വെണ്ടുന്ന ഉത്സാഹം കഴിച്ചു, കണ്ടു ഉടനെ തന്റെ സമീപത്തു കൊണ്ടു ചെല്ലണമെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാനും അപ്രകാരം സ്പെഷലമാകയാൽ, അതിനെ തിരുമുഖിൽ കൊണ്ടു വെക്കുമുറവു സ്വസ്ഥനായിരിക്കയില്ല.

സഞ്ചാരി: അതിനെ അനേപക്ഷിക്കണ്ടതിന്നു അയപ്പാൻ അച്ഛൻ പണിക്കാരില്ലയോ? ഏകജാതനായ രാജകുമാരനെ റം വിഷമ സ്ഥലത്തു അയപ്പാൻ സംഗതി എന്തു?

ഇടയൻ: പണിക്കാർ വളരെ ഉണ്ടു. അനേക ജനങ്ങൾ തിരുമുഖിൽ നില്ക്കുന്നു. അനവധികൾ അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം നടക്കുന്നു. എങ്കിലും ഏറെയും പ്രിയമുള്ള ആടിനെ മടക്കേണ്ടതിന്നു അവരിൽ ആരും മതിയാകയില്ല; അതല്ലാതെ അയച്ചാൽ അ

വർ ഉത്സാഹിച്ചു നൊക്കി മടങ്ങുമൊ, വിറളിപ്പിക്കുമൊ എന്നു സംശയിക്കുകൊണ്ടു, എന്നെ അയച്ചതിനാൽ, വല്ലപ്രകാരവും അതിനെ കണ്ടു പിടിച്ചു, തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെല്ലാൻ അത്യന്തം താല്പര്യമെന്നു ആടിന്നു കാട്ടുന്നു.

സഞ്ചാരി: എങ്കിലും തുണ കൂടാതെ നിന്നെ അയച്ചത എന്തു?

ഇടയൻ: ഞാൻ ചൊദിച്ചു എങ്കിൽ കൊടി ദാസന്മാരെ അയക്കുമായിരുന്നു, എങ്കിലും പ്രിയമുള്ള പിതാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചാൻ വെണ്ടി ആട്ടിൻകുട്ടിയെ മടക്കുവാൻ ഞാൻ തന്നെ സഞ്ചാരി കുന്നു. അച്ഛൻ സ്നേഹിച്ച പ്രകാരം ഞാനും അതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. രക്ഷയിക്കലും അവനുള്ളതു പൊലെ എനിക്കും താല്പര്യം ഉണ്ടു. എന്റെ സ്നേഹത്തെയും രക്ഷക്കു വെണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രയത്ന ദുഃഖങ്ങളെയും ആടിന്നു കാണിപ്പാൻ വളരെ മനസ്സുണ്ടു.

സഞ്ചാരി: നീ വളരെ കാലമായൊ ഇങ്ങിനെ അനെപിച്ചിട്ടു നടക്കുന്നതു.

ഇടയൻ: ഏറകാലമായി, ഞാൻ പൊൻമുടി, രാജദണ്ഡ വെള്ള വസ്ത്രങ്ങളെയും വിട്ടു, എത്രയും തെജസ്സുള്ള രാജധാനിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു, ആകാശത്തു ചട്ടയെയും വടിയെയും ധരിച്ചു സഞ്ചാരിച്ചു വരുന്നു. രാജാധി രാജപുത്രനായ എനിക്കു ഇവിടെ ഒരു ഭവനം

ഇല്ല. ദൈവഭക്തരുടെ ധർമ്മങ്ങൾ എടുത്തു, ദിവസം കഴിക്കേണ്ടി വരുന്നു താനും. ജനങ്ങൾ എന്നെ പല വട്ടവും പരിഹസിച്ചും, നിന്ദിച്ചും എത്രയും ഹീനനെന്നു വിചാരിക്കുന്നെങ്കിലും, ഞാൻ ക്ഷേപിക്കുന്നില്ല; എന്റെ ആട്ടിങ്കുട്ടിയെ കണ്ടു കിട്ടിയാൽ മതി.

സഞ്ചാരി: അതിനെ എവിടെ എങ്കിലും വെച്ചു കണ്ടുവോ?

ഇടയൻ: ചിലപ്പോൾ ഭൂമി കണ്ടു വിളിച്ചാറെയും, എന്നെ ശത്രുവെന്നാൽ പാഞ്ഞു കളഞ്ഞു. എന്റെ സ്നേഹപ്രവൃത്തി എല്ലാം നിരസിച്ചു നടക്കുകൊണ്ടു, ഞാൻ പലവട്ടം ഭൂഖിച്ച് കരഞ്ഞു; അയ്യോ ഞാൻ എത്രയും സ്നേഹിച്ചിട്ടു അന്വേഷിച്ചുപോന്നു. എങ്കിലും ആടു എന്നെ ദെപ്ഷിച്ചു നടക്കുന്നതു ആശ്ചര്യം തന്നെ. ഞാൻ എന്തു ചെയ്യുന്നു? ആ മൂർച്ഛാസപദാവത്തിന്നു ദേദം വരുത്തുവോളം ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുകയുള്ളൂ.

സഞ്ചാരി: നിന്റെ സ്നേഹപ്രവൃത്തി എല്ലാം നിരസിച്ചു ഭൃശ്ശീലമായി നടക്കുന്ന ആടു നിമിത്തം ഇത്ര ഭൂഖിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നതിനാൽ എന്തു ഫലം വരും?

ഇടയൻ: പ്രയാസഭൂഖങ്ങളെല്ലാതെ ഒന്നും വരികയില്ല. കൂലിയെയും ലാഭത്തെയും വിചാരിക്കുകൊണ്ടല്ല; എന്റെ ഹൃദയം സ്നേഹകരണകളാൽ ഉരുകുന്നതു കൊണ്ടത്രെ ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നു.

ന്നു. സ്നേഹത്തിന്നു പാരമ്പര്യമല്ല, നിത്യനാശാനുഭവത്തിന്നു യോഗ്യമാകുന്നെങ്കിലും അതിങ്കൽ മനസ്സിലിരിക്കാണ്ടു, കണ്ടു കിട്ടുവെങ്കിലും നടക്കും. അയ്യോ വാസ്യമുള്ള പിതാവിൻ കൊവിലകത്തു ആട്ടിങ്കുട്ടിക്കു എത്ര സുഖം! ഞാൻ മടക്കിയില്ലെങ്കിൽ വലിയ നാശം വരും.

സഞ്ചാരി: ആയതിനെ കണ്ടു കിട്ടിയാൽ ശിക്ഷിക്കുമോ?

ഇടയൻ: അയ്യോ അതു ചെയ്യയില്ല. കണ്ടു കിട്ടിയാൽ മാറിലണച്ചു, പിതാവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോകും. ശിക്ഷയുണ്ടെങ്കിൽ എന്മൽ വരട്ടെ. കൊണ്ടു ചെന്നാൽ സകല വെലക്കാരും ആനന്ദം പൂണ്ടു സങ്കീർത്തനങ്ങളോടു കൂട വന്നതിനെപ്പോലും അപ്പനും വളരെ സന്തോഷിച്ചു, കാണാത്ത ആടിനെ കണ്ടു കിട്ടി എല്ലാവരും എന്നൊടു കൂട സുഖിച്ചിൻ, എന്നു സ്വർഗ്ഗീയ ജനങ്ങളോടു കല്പിച്ചു, ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നെങ്കിലും ശിക്ഷിക്കും എന്നു വിചാരിച്ചു ആട്ടിങ്കുട്ടി എന്റെ കൊമള വാങ്ങുകയൊന്നും അനുസരിച്ചാതെ, തെറ്റി ഉഴന്നു നടക്കുന്നു. വരാതിരുന്നാൽ ശിക്ഷിക്കും താനും.

സഞ്ചാരി: അല്ലയോ രാജകുമാര! നിന്റെ സ്നേഹക്ഷമകൾ എത്രയും പെരുകിയത തന്നെ. ഞാൻ അനേക രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു വരുന്നു. ഇങ്ങി

നെയ്യുള്ള അച്ഛനെയും പുത്രനെയും ഒരോടും കണ്ടില്ല, കാണുകയുമില്ല നിശ്ചയം.

ഇടയൻ: അല്ലയോ സഖെ! ഞാൻ എന്റെ ആടീനെ മടയിലും, പുലി വായിലും ചെന്നായിക്കൂട്ടത്തിലും പെരുങ്കുളുരുടെ കൈയിലും അകപ്പെട്ടു കണ്ടാലും, ആയിരം ജീവനുണ്ടെങ്കിലും, എന്റെ പ്രാണനെ ഉപേക്ഷിച്ചും അതിനെ രക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു അച്ഛന്റെ സമീപത്താക്കി വെക്കും, എന്നു പറഞ്ഞു വിറച്ചു കരഞ്ഞതിനാൽ, സഞ്ചാരിയും കരഞ്ഞു.

സഞ്ചാരി: അല്ലയോ രാജപുത്ര! തെറ്റി നടക്കുന്ന ആട്ടിങ്കൂട്ടിയെ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ വെഗം കണ്ടു കിട്ടണമെ. നിന്റെ കൂട പൊരുവാൻ എനിക്കു മനസ്സായിരുന്നു, എങ്കിലും ഞാൻ പൊക്കുന്നു സലാം" എന്നു പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു.

ഇടയൻ: അല്ലയോ സെല്ലഹിതാ, നീ എന്റെ ആടീനെ കണ്ടുവെങ്കിൽ, ഞാൻ ഇത്ര സെല്ലഹിച്ചു, അതിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി ഞാനും ദുഃഖ വഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതും, സർപ്പാംഗം മുറിഞ്ഞു ചൊര ചൊരിയുന്നതും അറിയിക്കണം. മടങ്ങി വരേണ്ടതിന്നു ശങ്കിക്കണ്ടോ; ശിക്ഷിക്കയില്ല, സർപ്പാപരാധങ്ങളെയും തള്ളി ലാളിക്കുകയുള്ളൂ. അച്ഛന്റെ സെല്ലഹവും കാണിപ്പാത്തുപോയെന്നു എന്നു അയച്ചിരിക്കുന്നു. ആ കല്പനപ്രകാരം പൊരുകാത്ത ദുഃഖങ്ങളെയും സഹിച്ചു, ഞാൻ നടക്കുന്നു. ആട്ടു വിടാതെ തെറ്റി നടക്കുന്നു.

സിംഹം നരി പുലി കരടി മുതലായ ഭൃഷ്ട മൃഗങ്ങൾ
 നിറഞ്ഞ ദേശത്തു പാർക്കുന്നു എന്നറികകൊണ്ടു, എ
 നിക്കല്ലവും സൗഖ്യം വരുന്നില്ല. നാശമാഗ്നം വി
 ട്ടു, എന്റെ സമീപത്തു വരുവാൻ വളരെ അപേ
 ക്ഷിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങിനെ എല്ലാം ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ
 ട്ടു പറക. ഇപ്രകാരം ഇടയന്റെ അല്ലെങ്കൂ വാക്കു
 കൾ കെട്ടു, സഞ്ചാരി യാത്രയായി ഒരു മലമെൽ നി
 ന്നു ഇടയനെ നോക്കുമ്പോൾ, അവൻ കാട്ടിലും മ
 ററു പലടവും ഒടി, ഒടി ആട്ടിക്കൂട്ടി! ആട്ടിക്കൂട്ടി! നീ
 എവിടെ? മടങ്ങി വാ! ഭയപ്പെടേണ്ടാ! എന്റെ മാ
 വ്വീടത്തിലെക്കു ഓടി വാ! എന്നറക്കു വിളിക്കുന്ന
 തിനെ കെട്ടു, ഭ്രമിയിൽ എങ്ങും മാറ്റൊലി കൊണ്ടു
 നിറഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെയും അവൻ ആടിനെ കാ
 ന്നായ്കൊണ്ടു, എല്ലാടവും തിരഞ്ഞു നടന്നു, എല്ലാ
 വരൊട്ടും, “എന്റെ ആട്ടിക്കൂട്ടിയെ കണ്ടുവോ?” എന്നു
 ചൊദിച്ചു. “സ്പെഹംകൊണ്ടു ഞാൻ മരിക്കും; അതി
 നെ എന്റെ ചുമലിൽ വെക്കുന്ന വരെയും എനിക്കു
 സൗഖ്യം വരികയില്ല” എന്നു എല്ലാടവും ചൊഴി
 ച്ചു പറഞ്ഞു. വളരെ അധ്വാനിച്ചു നടന്നു, യാത്ര
 ലെം പട്ടണ സമീപത്തു ചെന്നു, ആടിനെ കൂ
 ശത്രം കൈകൾ ക്ഷീണിച്ചു സർപ്പാംഗം മുറിഞ്ഞു വ
 ലെഞ്ഞു, തന്റെ ശബ്ദം അനുസരിച്ചു വരുവാൻ
 ശക്തിയില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു, മനസ്സു
 ലിഞ്ഞു, ഇത റും ആപത്തിൽ ചാകരുതു, ഞാൻ

മരിച്ചു രക്ഷിക്കും, എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ശത്രുക്കളുടെ നടുവിൽ ചാടി ആടിനെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, അവരെല്ലാവരും ചീറി, അവനെ പിടിച്ചു കെട്ടി, പട്ടണത്തു കൊണ്ടുപോയി, രാജ്യാധികാരികളുടെ മുമ്പാകെ നിറുത്തി. “നമ്മുടെ ആടിനെ കട്ടവൻ ഇവൻ തന്നെ,” എന്നു അന്യായം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു ആരാക്കുന്ന അധികാരികൾ ചൊല്ലിപ്പോയി: “ഞാൻ രാജ്യാധി രാജപുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ, എല്ലാവരും കൊപിച്ചു, പരിഹസിച്ചു, ചുറ്റും കുറ്റം ചെയ്തതും തലമെൽ മുൾകിരീടത്തെയും ധരിപ്പിച്ചു, അടിച്ചു കുത്തി മുഖത്തു തുപ്പി അപമാനിച്ചു കൊല്ലണമെന്നു കല്പിച്ചു, പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തു ഒരു കുന്നിന്മേൽ വലിച്ചു കൊണ്ടു അവനെ ക്രൂശിൽ തറെച്ചു.

ഇടയൻ ഇപ്രകാരം കഷ്ടങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു, ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിപ്പോയി ആടിന്റെ രക്ഷയെ മാത്രം വിചാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സഞ്ചാരിയും ആ സ്ഥലത്തു ചെന്നു അവനെ കണ്ടു: “അല്ലയോ വനത്തിൽ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ അന്വേഷിച്ചു നടന്ന ഇടയൻ നീ തന്നെയോ? അയ്യോ കഷ്ടം! നീയും ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിയിരിക്കുന്ന സംഗതി എന്തു? എന്നു ചൊല്ലിപ്പോയി.

ഇടയൻ: ഇപ്രകാരം ഒക്കെയും എന്റെ ആടു നിമിത്തം വന്നു. ഞാൻ ആയതിനെ ശത്രു കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ നൊക്കിയപ്പോൾ, ആടു മൂർച്ഛ

കാട്ടിയതല്ലാതെ, ശത്രുക്കൾ എന്നെ പിടിച്ചു ശിരസ്സിൽ തറക്കുവാനും ചെയ്തു.

സഞ്ചാരി: ആട്ടു നശിച്ചു പോകട്ടെ, എന്നിങ്ങനെ വിചാരിപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടല്ലോ!

ഇടയൻ: അതു വിചാരിച്ചു കൂടാ. ആട്ടു നിമിത്തം ഇങ്ങിനെ കഷ്ട മരണങ്ങൾ വന്നു എങ്കിലും എന്റെ സ്നേഹം കുറഞ്ഞു പോയില്ല, വധിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. താൻ ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ആട്ടു അറിയാത്തതുകൊണ്ടു, ഞാൻ സകലവും ക്ഷമിക്കും, ശാന്തനായി ഭുജിച്ചു കൂശിൽ തന്നെ: "ആട്ടിങ്കുട്ടി! ആട്ടിങ്കുട്ടി!" എന്നു വിളിച്ചു, രക്ഷിപ്പാൻ എന്റെ പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിക്കും നിശ്ചയം.

സഞ്ചാരി മരിച്ചാൽ നീ ആടിനെ എങ്ങിനെ രക്ഷിക്കും?

ഇടയൻ: ഞാൻ മരിച്ചാലും, പിതാവിന്റെ ശക്തിയാൽ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്ക്കും. അപ്പോൾ ആട്ടു എന്റെ സ്നേഹത്തെയും കഷ്ടമരണങ്ങളെയും വിചാരിച്ചു, അനുതാപം പൂണ്ടു, എന്റെ അടുക്കെ ഓടി വരും. അന്നു ഞാൻ അതിനെ ചുമലിൽ എടുത്തു, പിതാവിന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടു പോന്നു, ഞാനും പിതാവും പ്രജകളും വളരെ സന്തോഷിക്കും. സ്വർഗ്ഗവാസികൾ എല്ലാവരും ജയഘോഷങ്ങളോടും കൂടി പാടി, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ എങ്ങും ഒരു മഹോത്സവം കഴിക്കും. "മരണമില്ലാതെ രക്ഷിച്ചു"

ദൈവപുത്രൻ സൃതിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ! പിതാവി
ന്നും പുത്രന്നും എന്നെന്നേക്കും ബഹുമാനവും മഹ
ത്വവും ഉണ്ടായ്ക്കട്ടെ!” എന്നല്ലാവരും വാഴ്ത്തും.

ഇതിന്റെ മരപൊരുൾ കെൾപാൻ മനസ്സുണ്ടെ
ങ്കിൽ പറയാം: ഏക ദൈവമായ യഹോവ റും ലൊ
കാരംഭത്തിങ്കൽ തന്റെ സ്വരൂപപ്രകാരം ആദം,
ഹവ്വ എന്നവരെ പടച്ചു, ഭായ്യാദർത്താക്കന്മാരാക്കി,
നല്ലൊരു തൊട്ടത്തിൽ പാപ്പിച്ചു, മക്കളെ പൊലെ
സ്നേഹിച്ചു. അവരുടെ അനുസരണത്തെ പരീക്ഷി
പ്പാൻ ഒരു വൃക്ഷം കാട്ടി. “ഇതിന്റെ ഫലം നിങ്ങ
ൾ തൊടുകയും ഭക്ഷിക്കയും അരുതു; ഭക്ഷിക്കും ദിവ
സം മരിക്കും” എന്നും കല്പിച്ചു. അവർ അപ്രകാരം
നടന്നു വരുമ്പോൾ, ദൈവവൈരിയായ പിശാച
അവരെ കണ്ടു, “ഇവരിങ്ങിനെ നടന്നു ദൈവപു
ത്തേ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ, പൂണ്ണ ഗുണവാന്മാരാകും, പ
രിശുദ്ധരായി റും ഭ്രമിയ്യാകുന്ന എന്റെ ഇരളായ
രാജ്യത്തിൽ ദിവ്യപ്രകാശം വരുത്തും. അത അരുതു;
അവർ എന്നിക്ക അടങ്ങി വരട്ടെ! ഞാൻ അവരെ
വെട്ടാക്കും” എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, കൌശലത്താലെ
സ്വപ്നരൂപം പൂണ്ടു, അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നു,
“തൊട്ടത്തിൻ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം ഭ
ക്ഷിക്കരുതെന്നു ദൈവം നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത സ

ത്രമല്ല; അസൂയ കൊണ്ടത്രെ പറഞ്ഞതു. ആയതിനെ തിന്നാൽ മരിക്കയില്ല, ഗുണവാന്മാരാകും; നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു ബുദ്ധി വർദ്ധിച്ചു ദൈവത്തെപ്പോലെ ആയുരം. അതികുൽ അന്നിഷ്ടം തൊന്നുകകൊണ്ടത്രെ ഭക്ഷിക്കരുതെന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു. എന്നിങ്ങിനെ പിശാചിന്റെ ചതിവാക്കു അർദ്ധപ്രമാണിച്ചു, ദൈവത്തിൽ വചനത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചതിനാൽ മുരട്ട പാപികളും അന്ധാളികളുമായി തീർന്നു, ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം വിട്ടു, ഒരാടു കാട്ടിൽ അകപ്പെട്ട പ്രകാരം ഉഴന്നു നടക്കേണ്ടി വന്നു. ആദാം, ഹവ്വ എന്ന ആദ്യ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മക്കളായ സകല മനുഷ്യജാതിയും പാപികളായി ജനിച്ചു, സത്യദൈവത്തെ മറന്നു വിരോധിച്ചും, തന്നിഷ്ടക്കാരായി കൊടിയ പാപകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു വരുന്നു. അതുപോലും രാജ്യത്തിൽ എല്ലാവരും കാണുന്നുണ്ടു. അയ്യോ! ഞാനും ഹിന്ദു ജാതികൾ എല്ലാവരും തങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസേന അന്നവസ്ട്രാദികളെയും തന്നു രക്ഷിച്ചു വരുന്ന ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു, സ്വബുദ്ധി പ്രകാരം ഓരോരോ ദൈവതകളെ സങ്കല്പിച്ചു പൂജിച്ചു വരുന്നതുമല്ലാതെ, പല കടുമ്പാപങ്ങളെയും ചെയ്യുന്നു കഷ്ടം. തങ്ങളെ ജ്ഞാനികൾ എന്നു ചൊല്ലി കൊണ്ടു, അർദ്ധ മൂഢരായി പൊയി. കെടാത്ത ദൈവത്തിൽ തെജസ്സിനെ കെട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ, പക്ഷി, പശു, ഇഴജാതി ഇവരിൽ രൂപസാദൃശ്യത്തോടു പ

കന്നു കളകയും ചെയ്തു. ആയതുകൊണ്ടത്രെ ദൈവം
അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ മൊഹങ്ങളാൽ സ്വപശരീ
രങ്ങളെ തങ്ങളിൽ അപമാനിക്കേണ്ടതിന്നു, അവരെ
അശുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചതു. അവർ ദൈവതത്വത്തെ
കളുത്തൊട്ടു പകന്നു കളഞ്ഞു, സൃഷ്ടിച്ചവനെക്കാൾ
സൃഷ്ടിയെ ഭജിച്ചു ഉപാസിച്ചു പൊകയാൽ തന്നെ.
ഇങ്ങനെ ദൈവത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധരിപ്പാ
ൻ തൊന്നായ്കയാൽ, ദൈവം അവരെ പറ്റാത്തവ
ചെയ്യാൻ കൊള്ളുതാത്ത ബുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു ക
ളഞ്ഞു. എല്ലാ അനീതി, പുലയാട്ടു, ഭ്രഷ്ടത, ലോഭം,
വെണ്ടാതനവും നിറഞ്ഞും; അസൂയ, ക്ഷല, പിണ
ക്കം, കപടം, ഭ്രശ്ശീലം ഇവ തിങ്ങി വന്നും; മുരുക
ക്കാർ, കുരുകക്കാർ, ദൈവകുത്സിതർ (ദൈവപകയർ) സാ
ഹസക്കാർ, ഗർവ്വുകൾ, പൊങ്ങച്ചക്കാർ, പുതു ദോഷ
ങ്ങളെ സങ്കല്പിക്കുന്നവർ, പെറ്റവരെ അനുസരി
യാത്തവർ, ബുദ്ധിമീനർ, സഖ്യഭംഗികൾ (വിശ്വാ
സമറ്റവർ) അവസലർ (അമ്പറ്റവർ), ഇണ
ങ്ങാത്തവർ, കനിവറ്റവർ തന്നെ. ഇങ്ങിനെ സത്യ
ദൈവത്തെ വിട്ടു മറന്നു, പിശാചുകളെ സെവിച്ചു,
വൻപാപങ്ങളെ ചെയ്തു വരുന്ന മനുഷ്യർക്കു എത്ര വ
ലിയ ശിക്ഷയുണ്ടാകും. ദൈവം ഇഹലോകത്തിൽ
പലവട്ടവും യുദ്ധം, ക്ഷാമം, മഹാവ്യാധികൾ എന്നി
വറ്റവരുത്തി പാപികൾക്കു കഠിന ശിക്ഷ കഴി
ച്ചു വരുന്നു എങ്കിലും, ജീവപര്യന്തം തെറ്റി നടന്നു

പാപകർമ്മങ്ങളിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ട അനുതാപം ചെയ്ത
 തെ മരിച്ചാൽ മഹാ നരകാഗ്നിയിൽ വീണു, നിത്യ
 കഷ്ടം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. എന്നാലോ മനു
 ഷ്യർ ഇങ്ങിനെ നശിക്കുന്നതു സർവ്വസ്നേഹം ക്ഷി
 യുള്ള ദൈവത്തിന്നു മനസ്സിലായ്കൊണ്ടു ഞ്ഞ
 റി ഉഴലുന്ന മനുഷ്യ ജാതിയാകുന്ന ആട്ടിങ്കുട്ടിയെ അ
 നെ പക്ഷിച്ചു, നിത്യ പാപമരണങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷി
 ക്കേണ്ടതിന്നു, അവൻ തന്റെ ഏകജാതനെ ഞ്ഞ
 കത്തിലെക്കു അയച്ചു. ആ ദൈവപുത്രൻ സ്വർഗ്ഗ
 ത്തിൽ എന്നും അനുഭവിച്ചു മഹത്വത്തെയും നിത്യ
 സുഖത്തെയും വെച്ചു, കന്യകയായ മറിയത്തിൽ
 നിന്നു പിറന്നു, യേശു ക്രിസ്തുൻ എന്ന പേരും ധരി
 ച്ചു, ദൈവാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞവനായി പാപക
 മ്മങ്ങളെയും പ്രപഞ്ച സുഖങ്ങളെയും എപ്പോഴും ഉ
 പെക്ഷിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ മാത്രം ചെയ്
 യ്തു, എല്ലാ പ്രവൃത്തിയിലും സ്വന്ത മഹത്വത്തെ അ
 ള്ള, പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തെ മാത്രം അനെപക്ഷി
 ച്ചു നടന്നു. പ്രായം ചെന്നപ്പോൾ എങ്ങും സഞ്ച
 റിച്ചു പാപമരണങ്ങളിൽ മുങ്ങിയ മനുഷ്യരെ ഏരി
 യ സ്നേഹപ്രവൃത്തികളെ കൊണ്ടും ദൈവവചനം
 കൊണ്ടും പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു മടക്കേണ്ടതി
 ന്നും രാപ്പകൽ പ്രയത്നം ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ മുപ്പത്ത
 മൂന്നു സംവത്സരം ഞ്ഞ ഭൂമിയിൽ നടന്നു, മനുഷ്യരെ
 രക്ഷിപ്പാൻ നൊക്കിയാറെ, ലോകജ്ഞാനികളും മഹ

തൃക്കുട്ടിയായവർ അപനെ ചെലാലക്കാരണ യദാ
 ലം പട്ടണത്തിൽ നിന്നു പിടിച്ചു വലിച്ചു കൂശിൽ
 തറപ്പിച്ചു. ആയത എല്ലാം വിരോധിപ്പാനും ശത്രു
 കളെ ക്ഷണത്തിൽ നശിപ്പിപ്പാനും അവൻ ശക്ത
 നെങ്കിലും, ഇങ്ങിനെ ആയാലെ ദൈവകൊപത്തി
 നു ശാന്തിയും, മനുഷ്യ ജാതിക്കു രക്ഷയും വരുമെന്ന
 റിത്തു, സകലവും സഹിച്ചു, കുലപാതകകുടവെണ്ടി
 പ്രാർത്ഥിച്ചു. “അല്ലയോ പിതാവേ, എൻ ആത്മാ
 വേ നിൻ കൈകൾ ഞാൻ ഭരമെല്പിക്കുന്നു” എന്നു
 തിണ്ണം വിളിച്ചു, തല ചായിച്ചു മരിച്ചു. കുഴിയിലടെ
 ചു കിടന്നു, മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നീറ്റു, നാ
 ല്ലത ദിവസത്തിന്നകം തന്റെ ശിഷ്യരെയും കണ്ടു,
 സ്വപ്നരാജ്യകായ്ക്കളെ അറിയിച്ചു നടന്നാറെ, അവ
 റെ ഒരു മലമെൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി, “നിങ്ങൾ
 ഇനിയും അല്ലെന്നരം യദശലെം പട്ടണത്തിൽ പാ
 ത്തു, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലഭിച്ച ശേഷം ഭൂമിയി
 ൽ എങ്ങും ചെന്നു എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും സുവിശേഷം
 അറിയിച്ചു, എന്നാമത്തിൽ തിരുസ്താനം കഴിച്ചു, ശി
 ഷ്യരാക്കി ചെക്കെന്നും. ഒന്നും ഭയപ്പെടരുതു; ലോ
 കാവസാനത്തൊളം ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂട ഇരിക്കും”
 എന്നു പറഞ്ഞു, അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു, സ്വപ്നാ
 രാഹണം ചെയ്തു. പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ സന്തോ
 ഷിച്ചു, കർത്താവിൻ വചന പ്രകാരം യദശലെമി
 ലെക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു

ദിവസം ഇടി മുഴക്കം പൊലെ ഒരൊച്ച കെട്ടു, തി
 പ്പാരികൾ തങ്ങളുടെ മെൽ ഇറങ്ങുന്നതിനെ കണ്ടു,
 പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞവരായി പുറപ്പെട്ടു,
 ജനങ്ങളോടു പ്രസംഗം ചെയ്തു, യേശു നാമം അറി
 യിച്ചു നടന്നു. ആ വാക്കു കെട്ടു പലരും വിശ്വ
 സിച്ചു, യേശുവിൻ ശിഷ്യരായി ചമഞ്ഞു, നിത്യ
 ജീവനെ പ്രാപിച്ചു, ഇപ്പോഴും ദൈവത്തോടും സക
 ല പരിശുദ്ധരോടും കൂട സന്തോഷിച്ചു, സർവ്വ സ്മ
 ഛാശകനായി രക്ഷിതാവായ യേശു ക്രിസ്തുനെ
 സ്മരിച്ചു വരുന്നു. മറ്റും ഏറിയ വിശ്വാസികൾ ഇ
 ന്നെയൊളം രം ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ചു ദൈവവചന
 ത്തിൽ മധുര രുചി നൊക്കി ഇഹത്തിലെ മായയെ
 ഉപേക്ഷിച്ചു മെല്ലെട്ടു നൊക്കി, “അല്ലയോ യേശു
 വെ! വന്നു നമ്മെയും സ്വർഗ്ഗത്തിലെക്കു ചെക്കു
 ണമെ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടു, ആ നല്ല ഇടയ
 നെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങളെയും പാപമ
 രണങ്ങളിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുത്തു സ്വർഗ്ഗത്തിലാക്കി,
 ദൈവത്തിനുപാകെ നിന്നു സന്തോഷിക്കുന്നവ
 രൊടു ചെർത്തു, നിത്യജീവമഹത്വങ്ങളെ കൊടുക്കുണ്ട
 തിന്നു അതി താല്പ്യമായി അന്വേഷിക്കുന്നു. അവ
 ന്റെ ശബ്ദം കെട്ടുനസരിച്ചു കള്ള ദൈവന്മാരെയും
 വ്യക്രിയകളെയും വിട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ട
 നവരെല്ലാവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ തന്നെ.

